

Chavalas

Direcció: Carol Rodríguez Colás **Guió:** Marina Rodríguez Colás **País:** Espanya
Durada: 91 min **Any:** 2021 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Vicky Luengo, Carolina Yuste, Elisabet Casanovas, Àngela Cervantes, Ana Fernández, José Mota, Mario Zorrilla, Cristina Plazas, Maite Buenafuente, Frank Feys... **Música:** Francesc Gener, Claudia Torrente **Fotografia:** Juan Carlos Lausín **Distribuïdora:** Castelao Pictures
Estrena a Espanya: 03/09/2021
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

La Marta, la Desi, la Soraya i la Bea, amigues inseparables a l'adolescència, tornen a trobar-se al barri per reviuir una autèntica i tragicòmica amistat. Una realitat que les obligarà a enfrontar-se a aquelles adolescents que van ser i a les dones que volen ser. Gairebé sense adonar-se'n, s'ajudaran a prendre decisions importants en les seves vides. El pas del temps i com són de diferents no serà excusa perquè la seva amistat prevalgui sobre tota la resta. (Sensacine)

CRÍTICA

Un cant a l'amistat i la fraternitat femenina

[...]
Chavalas és un homenatge als mateixos orígens de la directora i de la guionista, totes dues germanes i procedents del municipi de Cornellà, als afores de Barcelona, al Baix Llobregat. Usualment, tant el cinema com la televisió han retratat els pobles, les ciutats i els barris de perifèria des d'una mirada de cinema social, remarcant les diferències de classe, denunciant la desigualtat o buscant el costat més inhòspit de la zona. Les germanes Rodríguez Colás fugen de qualsevol d'aquests vessants, legítims però amb un enfocament una mica injust amb la complexa realitat que existeix.

La realitzadora narra una història tremendament costumista, evocant el costat ple d'energia, fortalesa i vitalitat del municipi, on també hi ha espai per a la felicitat, la solidaritat i la fraternitat. És magnífic veure aquesta essència de barri, que converteix **Chavalas** en un film universal i alhora local. Perquè aquest orgull de les arrels reflecteix també **una honestat que es pot veure amb part del seu quartet protagonista: la Desi, la Bea i la Soraya, interpretades per Carolina Yuste, Elisabet Casanovas i Àngela Cervantes.**

Totes tres serveixen de contrapunt a la protagonista de la cinta, la que desencadena la trama, la Marta, interpretada per Vicky Luengo. L'actriu d'*Antidisturbios* brilla amb un paper oposat al de la sèrie de Rodrigo Sorogoyen, és una crítica a aquesta generació que vetlla més per la posa i la imatge que per l'honestat amb si mateixa. **Luengo reflecteix molt bé aquest complex d'inferioritat que la societat imposa a qui prové de llocs més humils o de classe treballadora.**

Transmet molta veritat i autenticitat en el seu cant costumista a l'amistat femenina

En aquest conflicte intern, **Rodríguez Colás construeix un relat molt ben embastat, en el qual destaca l'autenticitat del seu missatge: sentir-se orgullós dels propis orígens,** siguin d'on siguin. I ho fa des de l'autèntic, és una història tremendament veritable, que desborda passió i orgull. Tot realitzat amb molta delicadesa i les seves ajustades dosis de comèdia lleugera.

L'altre punt fort que realça l'òpera prima de Rodríguez Colás és **el cant a l'amistat i la fraternitat femenina. Sota la mirada costumista, teixeix un relat de solidaritat i agermanament entre les seves quatre protagonistes femenines,** destacant les seves pròpies històries, els seus propis problemes o dubtes existencials, en els quals sap plasmar la complexitat pròpia tant de les dones com de la generació mil·lennista. **Es trobava a faltar un relat cinematogràfic així en la indústria espanyola.**

Chavalas és una pel·lícula refrescant, plena de passió, que deixa molt bon gust de boca després de veure-la. Un cant costumista a l'alegria en la vida de barri, com també un reflex de la generació mil·lennista en clau femenina. [...]

El millor: la química que desprenen les quatre protagonistes. Veure Vicky Luengo en un paper tan oposat al d'*Antidisturbios*, la seva mirada recorda la d'Anyà Taylor-Joy.

El pitjor: decebrà a qui busqui drama social.

Miguel Ángel Pizarro – ecartelera.com

En conveni amb: